

«Ενώ παρακαλούσα την Παναγία να με βοηθήση, μου παρουσιάζεται ένας Αναχωρητής με φωτεινό πρόσωπο»

/ [Αγιορείτικα](#)



Άγιος Παΐσιος Αγιορείτης († 1994)

Όταν είχα έρθει στο Άγιον Όρος για πρώτη φορά, το 1950, ανεβαίνοντας από τα Καυσοκαλύβια για την Αγία Άννα, είχα χάσει τον δρόμο· αντί να πάρω τον δρόμο για την Σκήτη της Αγίας Άννης, προχώρησα για την κορυφή του Άθωνα. Αφού βάδισα αρκετά, κατάλαβα ότι πάω ψηλά και έψαχνα να βρω κανένα μονοπάτι να βγω σύντομα.

Επάνω λοιπόν σ' αυτή την αγωνία μου, ενώ παρακαλούσα την Παναγία να με βοηθήση, ξαφνικά μου παρουσιάζεται ένας Αναχωρητής με φωτεινό πρόσωπο -θα ήταν γύρω στα εβδομήντα χρόνια- που έδειχνε από την ενδυμασία του να μην είχε επαφή με ανθρώπους. Φορούσε ένα ζωστικό σαν από караβοπάνι, αλλά πολύ ξεθωριασμένο και κατατρυπημένο. Τις δε τρύπες τις είχε πιασμένες με ξύλινα σουβλιά, όπως πιάνουν οι γεωργοί τα τρύπια σακιά, όταν δεν έχουν σακοράφα και σπάγγο.

Είχε επίσης έναν τουρβά δερμάτινο, ξεθωριασμένο και τις τρύπες πιασμένες πάλι

με τον ίδιο τρόπο. Στον λαιμό του είχε μια χονδρή αλυσίδα, που κρατούσε ένα κουτί μπροστά στο στήθος του. Φαίνεται είχε κάτι το ιερό!

Πριν λοιπόν τον ρωτήσω εγώ, μου είπε εκείνος:

– Παιδί μου, δεν πάει για την Αγία Άννα αυτός ο δρόμος, και μου έδειξε το μονοπάτι.

Απ' όλο το παρουσιαστικό του φαινόταν Άγιος!

Ρώτησα μετά τον Ερημίτη:

– Πού μένεις, Γέροντα;

Κι εκείνος μου απήντησε:

– Κάπου εδώ, και μου έδειχνε την κορυφή του Άθωνα.

Επειδή είχα περιπλανηθή δεξιά και αριστερά, ψάχνοντας να βρω Γέροντα να με πληροφορή εσωτερικά, είχα ξεχάσει και τι ημέρα είναι και πόσο έχει ο μήνας. Ρώτησα λοιπόν τον Ερημίτη και μου είπε ότι ήταν Παρασκευή. Μετά έβγαλε ένα μικρό σακουλάκι δερμάτινο, το οποίο είχε μέσα κάτι ξυλάκια με χαρακιές, και από τις χαρακιές που είδε, μου είπε πόσο είχε ο μήνας.

Πήρα μετά την ευχή του, προχώρησα από το μονοπάτι που μου έδειξε και βγήκα στην Σκήτη της Αγίας Άννης. Ο νους μου όμως συνέχεια γύριζε στο φωτεινό πρόσωπο του Αναχωρητού, που ακτινοβολούσε. Αργότερα, όταν είχα ακούσει ότι υπάρχουν στην κορυφή του Άθωνα δώδεκα Αναχωρηταί – άλλοι έλεγαν επτά – είχα μπη σε λογισμούς και το είχα διηγηθή σε έμπειρους Γεροντάδες αυτό που είδα, οι όποιοι μου είπαν:

– Θα ήταν και αυτός ένας από τους Οσίους Αναχωρητάς που ζουν στην αφάνεια στην κορυφή του Άθωνα!

Από το βιβλίο του Αγίου Παϊσίου Αγιορείτη, «Αγιορείται Πατέρες και Αγιορείτικα», έκδοση του Ιερού Ησυχαστηρίου «Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος», Σουρωτή Θεσσαλονίκης.